

242A

DIE XIV. APRILIS.

IN FESTO

SANCTI JUSTINI MARTIRYS.

Duplex.

Omnia de Comm. unius
Martyris, præter seq.

Oratio.

Deus, qui per stultitiam crucis, eminentem Jesu Christi scientiam beatum Justinum Martyrem myrabliler docuisti: ejus nobis intercessione concede; ut, errorum circumventionē depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eundem...

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Justinus Prisci filius ex græco genere Flaviæ Neápolis in Syria Palæstina natus, adulescentiam in litterarum omnium studiis transégit. Vir factus ádeo philosophiæ amore corréptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot áderant philophorum sectis

nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cùm in his fallácem tantum sapientiam errorémque reperisset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum, aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fidei philosophiam amplexus est. Hinc Sacræ Scripturæ libros diu noctúque præ manibus habens, ita ex eorum meditatióne divínus ignis in ánima ejus exásit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi, eminentem Jesu Christi scientiam adéptus, plúrima conscripserit volumina ad Christiánam fidem exponendam, magisque propagandam.

LECTIO V.

Inter præclarissima Justini ópera binæ éminent fidei Christiánæ Apologiæ quas cùm coram Senátu, Imperatóribus Antoníno Pio, ejúsque filiis, nec non Marco Antoníno Vero, et Lúcio Aurélio Cómodo Christi ásseclas sæ-

vissime divexantibus porrexisset, eandemque fidem disputando strenue propugnasset, obtinuit ut a Christianorum cæde publico Principum edicto temperatum fuerit. Verum Justino haud parcitum est Nam Crescentis Cynici, cujus vitam et mores nefarios redarguerat, insidiis accusatus, a satellitibus comprehensus est. Adductus autem ad Romæ Præsidentem nomine Rusticum, cum hic ab eo quaerisset quænam essent Christianorum præcepta, hanc bonam confessionem coram multis testibus confessus est: Rectum dogma, quod nos Christiani homines cum pietate servamus, hoc est: ut Deum unum existimemus factorem atque creatorem omnium quæ videntur, quæque corporeis oculis non cernuntur; et Dominum Jesum Christum Dei Filium confiteamur olim a Prophetis prænunciatum, qui et humani generis iudex venturus est.

LECTIO VI.

Quoniam Justinus in prima sua Apologia palam exposuerat quomodo Christiani convenirent ad sacra celebranda, et quænam fuerint sacri hujus

conventus mysteria ad repellendas ethnicorum calumnias exquisivit ab eo Præses in quonam loco conveniret ipse et ceteri hujus Urbis Christiani fideles Justinus eum reticens conventuum loca ne sancta et fratres proderet canibus, domicilium tantum suum indicavit, ubi manere, et discipulos excollere solebat penes celebrem Titulum Pasitoris in ædibus Pudentis. Demum Præses optionem et dedit vel ut diis sacrificaret, vel per totum corpus flagellis cædi perferret. Cum invictus fidei vindex assereret se in votis semper habuisse cruciatus perpeti propter Dominum Jesum Christum, a quo magnam in cælis mercedem consequi expectabat, Præses in eum capitalem sententiam pronunciavit. Itaque mirabilis Philosophus Deum collaudans, post verbera, fuso pro Christo sanguine, glorioso martyrio coronatus est. Quidam verò fideles clam illius sustulerunt corpus, et in loco idoneo condiderunt. Leo Decimus tertius Pontifex Maximus ejusdem Officium et Missam ab universa Ecclesia celebrari præcepit.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil opertum est quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. in cap. 10., Matth. v. 26. seq.

Nihil est opertum quod non revelabitur, nec occultum quod non sciatur. Quod autem dicit hujusmodi est: sufficit quidem vobis ad consolationem si ego Magister et Dominus consors sim convictorum. Si verò adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte, vos non multum postea ab hac suspicione liberátum iri. Cur enim id ægré fertis? Quia præstigiatores et deceptores vos vocant? At paululum expectate, et servatores, benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia, quæ subobscura erant, revelábit, et illórum calúnniam déteget, virtutémque vestram conspicuam reddet. Cùm enim ex rebus ipsis compro-

babimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspiciui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti: ac illi quidem sycophantæ, mendaces, malédicti, vos veró ipso sole splendidióres deprehendémmini: multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emittet vocem, vestræque virtutis testes universos hómines exhibébit. Ne itaque ea quæ nunc dicúntur, vos dejiciant, sed spes futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea, quæ ad vos spectánt, occultari.

LECTIO VIII.

Deinde postquam illos omni angóre, timóre, et sollicitúdine liberávit, et probis ómnibus superiores réddidit, demum illos opportuné de libertáte prædicándi allóquitur; nan dicit: Quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine, et quod in aure auditis prædicáte super tecta. Quamquam non erant tenebræ cùm hæc diceret, neque ad aurem loquebátur: sed hæc hyperbólicè dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palæstinæ ángulo: ideo dicit: in ténebris et in áure, hunc loquéndi modum cóm-

arans cum loquendi fiducia, qua illos postea instructurus erat. Ne in una, duabus tribusque civitatibus sed per totum orbem predicatę, terram mareque peragrantes, habitatam, non habitatam, ac tyrannis populis, philosophis, rhetoribus cum magna fiducia omnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lumine sine ullo subterfugio, et cum omni libertate.

LECTIO IX.

In Quadragesima de Homilia Ferię: extra Quadragesimam de Sanctis Martyribus ut in Breviario Romano.

Ubi alia die celebrandum sit, ix. Lectio erit sequens.

Deinde postquam illorum erexit animos, rursum periculę predicat, illorum mentem erigen, omnibusque sublimiores reddens. Quid enim ait? Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Vident? quomodo illos omnibus superiorę reddat, non curas modo non maledicta, pericula, envidias, sed etiam mortem omnium terribilissimam contemnere docens? Neque simplici-

ter mortem, sed etiam violentam? Neque dixit, occidemi-
ni, sed cum magnificentia congruente totum declaravit. Nolite timere, dicens, ab iis qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius, Timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam: in contrarium vertens sermonem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timetis mortem, ideoque ad predicandum signiores estis? Sed hac de causa potius predicatę, quia mortem timetis. Illud enim verę vos a morte eripiet. Nam etiamsi vos interempturi sunt, meliorem tamen partem non separabunt, etiamsi id totis viribus conentur. Ideo non dixit: Animam autem non occidunt; sed: Non possunt occidere. Nam etiamsi velint, non separabunt. Itaque si supplicium times, illud longę gravius time. Viden quomodo non promittat, se illos a morte liberaturum esse, sed mori permittit, maiora largiturus quam si id non permetteret? Longę enim majus est suadere ut mors spernatur, quam a morte eriere.

MALACÆ.

ET OFFICINAM OLIM MARTINEZ DE AGUILAR.
TIPOGRAPHI BIBLIOPOLÆ, NUNC AUTEM AMBROSII RUBIO
EJUS SUCCESSORIS.

